

КОНФЕРЕНЦІЯ УРЯДУ З МАЙНЕРСЬКОЮ ЮНІЄЮ

СЕКРЕТАР (МІНІСТЕР) ПРАЦІ КОНФЕРУЄ З ЛУІСОМ І ТОВ.

ВАШИНГТОН. — У канцелярії секретаря (міністра) праці Дока відбулася конференція представників федерального уряду з представниками майнерської юнії „Юнайтед Майн Воркерс оф Америка“ в справі страйків у промислі м'ягкого вугля.

Конференція відбулася за починком департаменту праці, до якого майнерська юнія відносилася з свого часу з домаганням скликання конференції з представниками власників копалень та представників угдових робітників. Конференція уряду з представниками власників копалень відбулася минулого четверга, а на понеділок запрошено представників майнерської юнії.

На конференцію явився Джан Луїс, голова майнерської юнії „Юнайтед Майн Воркерс оф Америка“, та багато інших юніонних урядників, між котрими були спеціально представники округів, обнятих страйком.

Конференція відбулася при закритих дверях. А по її скінченню Луїс говорив, що радяжню над скликанням конференції власників та страйкарів. Луїс заявив, що домагатися цієї конференції штовхнуло його страшне подолання майнерських родин в округах м'ягкого вугля.

Представники уряду говорили, що така конференція буде скликана, хоч на конференцію з урядом минулого четверга прийшло не багато власників копалень. На конференцію з урядом не прийшли тепер представники „краденої майнерської юнії“, котрі представники заявили урядови що минулого тижня, що вони противлялися загальній конференції.

ПОЛІЦІЯ ДІСТАЛА ПРИКАЗ СТРИЯТИ ДО СТРАЙКАРІВ.

ПРОВІДЕНС (Род Айленд). — Начальник поліції Гіл приказав поліцаятам стріляти до страйкарів, якщо їхні товпа покаже прояви заворушення.

Гіл говорив: „Коли видасться приказ розходитися, а вони не схочуть, уживайте палок. Як вони не схочуть розходитися та почнуть заворушення, стріляйте!“

Цілий день поліція пробувала розганяти робітників, що збиралися під фабриками.

Страйковий комітет на своїм зібранні постановив не годитися на посередництва, яке запропонував йому місцеві польський горожанський клуб.

ЗНОВА БРУТАЛЬНОСТЬ ПОЛІЦІ ПРОТИ СТРАЙКАРІВ.

ГВАРДІЯ ПЛЕРІНЗ (Нью Йорк). — Тут прийшло в понеділок в кількох місцях до біжки між поліцією та страйкующими робітниками при будові доріг.

Страйк робітників почався з цього, що будівельні контрактори обнижали заплату робітникам до 3 доларів 20 центів. Робітники покинули роботу, зажадавши 5 доларів за 8-годинний день праці. Один контрактор почав платити по 50 центів на годину та обіцяв намовляти інших до такої заплати, але робітники відкинули його посередництво, домагаючися встановлення інших ціни. Число страйкарів росло й поліція стала розганяти їх зорби та пікети. Сули страйкарів не розходилися, поліція вживала палок, слізних газів та револьверів. Арештовано кількох робітників за спротив поліції.

СЛІДСТВО В СПРАВІ ВІДПРАВИ ГОЛА.

ВАШИНГТОН. — Секретар торгівлі зарядив докладне слідство над причинами відправлення з урядової служби д-ра Рея Гола, рахункового знавця, котрий тепер каже, що його відправлено за те, що він не хотів слухати своїх начальників, як вони йому казали шакувати цифрові з'єднання з урядових обрахунків тарифи й безробіття.

ДОКАЗАВ СВОЮ ВЛАСНІСТЬ.

НЕПТОН (Нью Джерсі). — Різ Дюпре, Мурин, консьторний співак, обжалував місцевому міністра, Пітера Дола, за крадіж його курей. Полісмен на приказ судді забрав від Дола пізнані кури та доставив їх до суду на розправу. Пізнаний перече, що кури крадені; мовляв, це його кури.

Щоби доказати, що кури його, позорник взяв одного когута на коліна та став співати пісню „Од Блек Джов“. На здивування суду когут незадовоно став вторювати співачкові. Тоді суддя каже: „Коли когут співає за чоловіком, то суд у вас мусить признати того чоловіка власником когута.“

„А що з курками?“ — запитав адвокат пізнаного.

„Очевидно, за когутом кури“ — відповів суддя.

ЛИТВА ПРИСЛУХУЄТЬСЯ УКРАЇНСЬКОМУ ВОЄВМУ ЗАКЛИКОВИ.

Дня 21 червня ціла Литва прислухувалася дружньому привіттю й боевому закличку від України. Того дня радіо-станція в Кові, теперішньої столиці Литви, випустила в український текст й литовський переклад вірш п. з. „Вставай, Литво, вставай“. Вже перелит цей вірш був поміщений в литовські журнали „Мосу Вільнюс“. Навісав його-минулої осені українсько-канадський поет О. Івак.

МАНДРИВНИЙ ГРІМ.

Підчас бурі в Пенсильнії Грім влетів крізь отворене вікно до хіти й увів 30-літню Олену Соколішину. В цій самій кімнаті знаходилася 7-літня дитина, яку Грім легко понавів, і не запаливши хати, вилетів знову вікном.

СІВ ІСТИ МІЖ ВАГОНАМИ.

Навіть холод від вагона є добрий в літньому пору, але все таки треба вважати, де під вагоном сідає. Василь Слобода з Флендерс Онт., прийшовши за роботою до Форт Френсеса, Онт., не звертав на те уваги, де може бути безпечно під вагоном. І сів собі істи між двома стоячими вагонами. Люк мотався, що порякувала вагон, потрутила вагою здолака, а потручений вагою потрутив зваженої іжжени Слободу. Він вив частинку на шину й колеса відтягли йому руку та потягли голову так, що коли забрано його до шпиталю, він у нім до двох годин умер. Слобода лише жінку й уперто дітей.

ДІСТАВ 6 МІСЯЦІВ ТЯЖКИХ РОБІТ.

В. Н. Шандро, бувший збіжжівий агент у Вінніпегу, Альта., дістав шість місяців тяжких робіт у Форті Саскачеван, коли суддя Адам в Едмонтоні казав суду його винним фальшування підпису. Свідки доказали, що Шандро поклав знак неписьменного фермера Костя Колодія на поквитованню на 100 доларів.

ЩО МОЖЕ ЗРОБИТИ КРИТИК.

Відомо, що коли заобний критик хоче знищити немілого йому письменника, то найкращий спосіб на те — закрити письменникові п'ялгит. А тому, що творів написано аж надто багато і нічого справді нового написати вже майже не можна, то доказати комусь п'ялгит — річ дуже легка. Вистарити найти сюжет, як кінь-ка речень подібних у двох творках. Наві, заобні критики практикують цю методу до досить часто. Але ось на днях жертовно такої критики впаив молодий російський письменник Богучевський. Журналіст Нехтунгов хотів дошукати Богучевського й помістити у газеті статтю, в якій доказував, що його преса крадена почасті в іншого поета. Богучевський просив літературне товариство уладити літературний суд. Суд визнав, що п'ялгити не було, тільки випадково подібність, та критик Нехтунгов дав твердження, що не п'ялгит. Молодий, вразливий поет Богучевський так взяв собі це до серця і почував себе так скомпromітованим, що застрелився.

УКРАЇНЕЦЬ ДОБУВ ВАЖКУ МУЗИЧНУ СТИПЕНДІЮ.

П. Михайло Герман, відомий в неолдній українській колярії в Америці як один з інструкторів школи танків Аврамена та музик цієї школи, і міжмуд п'ятиною виступав на „одинах“, яке уряджувала Музична Школа Джуларда (Juliard School of Music) в Нью Йорку, щоби набути талановитих студентів для цієї школи. Герман добув собі стипендію на студі в цій школі. Стипендія важка на рік та дає йому право вчитися цілий рік у найліпших скрипалів цієї школи, як й кажуць, у швей Америкі, платачи тільки номінальну заплату. Вей інші предмети, яких учить школа, Герман дістав даром.

По упаві року, коли професори признають пробний рік удачним, він Герман дістане продовження стипендії на дальші три роки.

Музична Школа Джуларда вважається попри відому школу музики ім. Кертіса в Філадельфії найкращою музичною школою в Америці.

БІЙКА ДЕМОНСТРАНТІВ З ПОЛІЦІЄЮ ВІННІПЕГУ І ВІНДЗОРІ.

В п'ятницю, 26. червня, прийшло до заворушення і біжки між безробітними демонстрантами і поліцією у Вінніпегу й у Віндзорі, в Онтаріо. В обох випадках на полі демонстрантів стояли комуністичні агітатори.

У Вінніпегу 1000-на товпа безробітних зібралася перед головним містом, де замкався домінільний міністер праці Робертсон. Там прийшло до неперозумін з поліцією, після чого з товпи побіглися в сторону поліції каміння і патики, а поліція, викала, тоді палок. Бійка тривала десять хвилин і в ній було 14 полісменів ранених, чотирі небезпечно. З демонстрантів двоє забрано до шпиталю. Арештовано сім осіб. Доносьте, що бійку започаткувала більшовицька бойка.

У Віндзорі прийшло до неперозумін на мітинг Ремісничо-Робітничої Ради підчас промови робітничого посла до парламенту, Гіпса. На мітинг напали комуністи з 700-ною товпою демонстрантів, добили його розбити. Взяно поліцією та військом і вони зробили порядок. Побито двома полісменами; трох демонстрантів арештовано.

ДІВЧИНА РАТУВАЛА САМОВБИВНИКА.

У Вінніпегу дівчина Ларра Годфред перешкодила береговим рибам і заважала, як якимсь мушкетеру жинувся у воду з самоубийчим наміром. Без надкуди дівчина сковила в рік, щоб його ратувати. Але самобійник не дався, зів'язався боротись і ще хотів її задушити. З трудом вдалося дівчині вкритися з його рукою, а надлізшиш лодка виринула на біліз неперитому і підвезла на бері, звідки її забрано до шпиталю.

ХЛОПЧИНА РАТУВАВ СЕСТРУ ГІСАМ ВТОПИЛИ.

В рибі Едмонтоні (Канада) нашла шістьлітній дівчинка Дон-Б. В дев'ятилітній брат ки-нувся ратувати сестру і сам утонув. Тільки обох дітей спочинав і один спільний домовини кув.

ФАРМЕРИ ПЕРЕСЕЛЮЮТЬСЯ З СУХИХ ОКЛИДІВ НА ПІС РІВЕР.

Вперта і руйнуюча посуха в полудній частині Альберти зновла многих фармерів змусила кращі землі. Вже започаткувалася така мандрівка на Пів Ривер, а в липні вона розвинеться мабуть на добре. Уряд провіорує, чи пелетити спроби потерпіли від посухи, і пошодованим дають вільний переселення залишеними їх родин і майна.

СИЦИЛІЙСЬКА МАФІЯ.

На італійських островах Сицилії заховався рештки Мафії, так називаної великої терористичної організації з віковою історією. Члени Мафії за доброю заплатою спрятали тисячі осіб в Італії і поза Італією. Частина ті організації є в Злучених Державах і виступають вслякого роду геінгстерам, яким доставляє наємних убийць.

Італійські уряди що розбишавку організацію винищувають видання, але кінця дохав їй аж Муссоліні.

На днях у сицилійській місті Палермо відбулася судова розправа проти рештки членів Мафії і засуджено 114 бандіт. Всіх разом засуджено на 1,500 літ в'язниці. Акт обвинувачення доказав ім 43 морді і 26 наміренних убивств.

НІКОТО НЕ МАЄ ВМЕРТИ З ГОЛОДУ.

Так сказав домінільний міністер праці Робертсон, у Вінніпегу на конференції в справі безробіття.

Західні провінції Канади, де безробіття найбільше, мають перші дістати допомогу. Доверна на другім п'яні стоїть-ка, де положеження не так гарне. Уряд приїде з більшою допомогою ніж минулого року.

Зосібна міністер Робертсон підпис прямо, катастрофальний стан засівів у Саскачевані. Маючий тринадцять літ досвіду, він ніколи не дрипував, що там таке положеження, як він бачив власними очима.

ПОТОНУЛО 580 ОСІБ.

Мариетрат в Нант (Франція) оголосив офіційно число жертв катастрофи корабля „С.т. Фільберт“. Потонуло 400 осіб, а до цього числа треба додати ще 180 дітей і немовлят, так, що загальне число жертв є 580 осіб.

ЗГОРІЛО 27 ГОСПОДАРСТВ.

В громадській будівлі, по-біт Сколе згоріло цілковито 27 господарств. Вей будинки були крїтні соломою. Шкода безпечна, але велика, пожежі невідомі.

СМЕРТЬ ВІД ГРОМУ.

Під Полторкою підчас вправ комерції три людини в відліт, забиті блискавкою, а поранено важко 24 особи.

ВИБІВ ГРАНАТИ НА ЛЬВІВСЬКІМ ДВІРЦІ.

Дня 23-го червня вилучили червоноповного зазначеного двірця у Львові графата. Робітник А. Вайда натрапив при копанні на гранату, яку хотів вилучити з землі. Граната вибухла й жертовно її вибуху впа в заглиблений робітника, якого граната розшарпала на кусні.

РОБЛЯТЬСЯ ЗАХОДИ ДО ВРАТУВАННЯ НІМЕЦЬЧИНИ

ІНТЕРНАЦІОНАЛЬНИЙ БАНК ДАЄ ПОЗИЧКУ І СТАРАЄТЬСЯ ДІСТАТИ ПОЗИЧКУ ЗА НІМЕЦЬЧИНУ ВІД РІЖНИХ ДЕРЖАВ.

БАЗЕЛЬ (Швайцарія). — Після дванадцяти-годинного обговорення звіту президента німецького державного банку, Лютера, про фінансове становище Німеччини й прохання його помічати Німеччині, уряд міжнародного банку постановив продовжити Німеччині кредит на 100 мільонів доларів. Крім того в імені банку уряд звернувся до рїжних правительств з порадою, допомогти Німеччині позичкою, щоб вратувати її від катастрофи.

Тепер треба сподіватися відповідних кроків зі сторони рїжних урядів, які можуть дати Німеччині потрібну позичку. Лютер був задоволений таким рішенням управи міжнародного банку.

ЗАМКНЕННЯ НІМЕЦЬКИХ БАНКІВ НА ДВА ДНІ.

БЕРЛІН (Німеччина). — З огляду на те, що почалося поспішне забираючи депозитів з рїжних банків, президент республіки Гінденбург своім декретом наказав замкнути всі банки на два дні: вівторок і середу. Цим сподівалося спинити панику й „набіг“ на банки поденерованих депозитарів.

Каждуть, що канцлер Брінгінг вночі має телефонічні розмови з прем'єром Франції, Лявелем. Після довгих розмов прем'єр Лявель ніби запитав Брінгінга й міністра Курціуса прилетіти літаком до Парижа для дальших розмов у справі порятунку Німеччини. Сподівалося, що розмови німецьких міністрів у Парижі дадуть позитивні наслідки.

ФРАНЦІЯ СТОІТЬ НА СВОІМ.

ПАРИЖ (Франція). — Французська преса стоїть на тім, що без політичних уступок та гарантій зі сторони Німеччини не можна й дати кредитів. Таксамо й уряд не виявляє ніякого наміру відступити від тіт політичних вимог, які він поставив у розмовах з послом Німеччини Гешем та президентом банку Лютером.

Англіський міністер справ закордонних, Гендерсон, має прихити поспішно до Парижа для нарад у справі німецької фінансово-економічної крїви. На час його приїзду сподівалося, що до Парижа приїде також американський секретар стейту, Стімсон. Отже можливо, що нарада відбудеться між представниками Америки, Англії та Франції.

Німецький посол Геш заявив, що канцлер Брінгінг і міністер Курціус не можуть прихити до Парижа, бо не мають можливості покинути Берлін у часі гострої крїви.

АВСТРІЯ ТАКОЖ ПЕРЕЖИВАЄ КРІЗУ.

ВІДЕНЬ (Австрія). — Замкнення дармштадського банку в Німеччині викликало велику сензацію на віденській біржі. Біржа тепер значно спинила свою діяльність і знаходиться у вичікуючому стані. Серед депозитарів банків також помічається певна нервовість і починається збожжєння забираючи ними своїх депозитарів з банків.

БОЛЬШЕВИКАМ ПРИВІДЖУЄТЬСЯ НАПАД НА НІХ.

МОСКВА (СССР). — Цікаво, що большевицька преса віного не подає про відкупи заграничної преси на останне розпорядження Сталіна, яке називають „Новим Непом“. Звичайно, коли капіталістична преса нападає на большевиків, вони роблять певні виписки з неї, щоб показати своїм читачам, як капіталізм ворожо ставиться до большевиків. Тепер вони подали лише виписки з заграничної комуністичної преси.

Разом з тім большевицька преса різко критикує останній виступ президента Гувера в справі матораторів. Радянські газети говорять, що тепер Америка почала організувати Європу проти радянського союзу. Коли Америці пошастить усунути міждержавні тертя та боротьбу в Європі, тоді вона стане на чолі капіталістичних держав для боротьби з радянщиною. Для цього в Європі перебувають секретарі Мелон та Стімсон.

НЕ ДОЛІТАЛИ ДО ТОКІО.

ШАНГАЙ (Китай). — Тут одержали відомості, що французькі летуни Лебрю й Доре, котрі вибралися з Парижа навколо світа, не долетіли до Токіо без зупинки, як вони думали. Яксь причини змусили їх осісти на землю в Нижній Удінській в Сибірі.

З відомості, що їх літак ушкоджений, а в одного летуна поранене коліно. Докладніших відомостей покищо нема.

ЗАГІНУЛО 8 ЛЕТУНІВ.

МОСКВА (СССР). — При катастрофі з військовим літаком загинуло 8 радянських летунів. Серед загинувих знаходяться визначні летуни й організатори летництва.

Радянські газети пишуть, що російські летуни мусять побити рекорд, установлений Геті й Постом, бо, мовляв, нема такого форту, якого не штурмували би большевики.

(From the Ukrainian Bureau, London)

В КОЖДІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХА-
ТІ ПОВИННА НАХОДИТИСЬ
ЧАСОПИС „СВОБОДА”.

АК МИ ПОМАГАЄМО РІДНОМУ КРАЄВІ

МОНТРЕАЛ, КАНАДА

Жертва на інвалідів і допомога на «Сурму».

Через Об'єднання переселено \$36 на інвалідів, яку то суму свого часу зібрано на підприємстві, улаштованих товариством «Запорозька Січ».

Крім того переселено \$18.80, з чого призначено на передачу «Сурми» \$17, а за кошти портжак «Сурми» \$1.80.

Спис жертвовавших: П'є \$1.50: О. В. Слюзар, Коріліо Реджевіч, по \$1: С. Гайдулик, І. Білий, М. Д. П. Тих, Б. Куліня, С. Гулявчик, І. Білінський, І. Перетяко, В. Голоско, по \$0.50: пані А. Гукало, по \$0.50: С. Плетечук, М. Бенша, М. Завадський, Катерина Віпрук, І. Вігера, М. Цигульський, Д. Мокришський, С. Озеро, В. Могильок, Олія Бартика, В. Романюк, І. Гарбашевський, по \$0.50: Н. Д., по \$0.30: М. Волянчик, П. Шафранський, Михайло Пестружко, по \$0.25: Г. Гладі, Н. Огородник, Н. Гавриш, Стелла Соколовська, А. Залудський, З. Гудима, О. Кляковський, Анна Мартин, І. Мартинів, М. Луцишин, Д. Б., І. Корчорічук, П. Якович, Р. Савчук, А. Мокришський, Анна Русина, Марія Грuba, Катерина Вокса, А. Попіль, Дмитро Вікарчук, І. Марчин, М. Ваверчик, О. Михайловський, М. Поворожчик, Д. Бурко, М. Кручич, Т. Сошицький, Анна Боєчко, І. Коваль, В. Цигульський, І. Віпрук, Тетина Кобитович, Тетяна Варюкович, Анастасія Дропюк, В. Білохорид, І. Кравець, Вол. Артинчук, І. Новорожчик, І. Атаманюк, Т. Лівин, І. Тараска Мигус, І. Віпрук Василь, Олена Білохорид, Марія Бих, Юсеїна Самець, В. Миронюк, І. Самець, Марія Савицька, Г. Бучок, В. Дмитраш, І. Михайлюк, Д. Боднар, П. Ревульський, Маруся Демчук, Йосиф Ревуцька, В. Ковалів, Г. Явчак, по \$0.20: Кароліна Вікарчук, по \$0.15: П. Візаліський, С. Якович, С. Сас, І. Дутка, по \$0.10: С. Даник, В. Верхола, М. Савчук, Б. Семенич, С. Носатий, Н. Замольна, С. Крайський, по \$0.05: Параска Новацька, М. Тарка, С. К., Параска Квартков.

о. В. Слюзар.

КЛІВЛЕНД, О.

На Рідний Край.

Демократична Січ ім. Дмитра

Вітовського влаштувала

після 24 травня. Хоч час був

не дуже вдалоючий, то свя-

дому України не звалили на

це, аде прибули на пікнік, бо

дуже знають, що Демокра-

тична Січ працює для визво-

лення свого народу.

Прихід з пікніку в сумі 50

доларів вилановано через Об'єд-

нання до Рідного Краю, з

призначенням 25 доларів на

інвалідів і 25 доларів на ви-

звольну боротьбу.

За уряд:

Дмитро Шмагала, фін секр.

ПОЗІР! — ЛІТЕ ФОІС, Н. Я.

ТОВАРИСТВО

УКРАЇНСЬКОГО ДОМУ

— лаштуків —

ВЕЛИКИЙ

В НЕДІЛЮ, 19. ЛПНЯ 1931

(SUNDAY, JULY 19, 1931)

НА ФАРМІ ФОР СТАП.

Промислові місцевості і поза мі-

ських України на свій пікнік.

За добру забаву учасників.

162-4

Комітет.

НОВІ КНИЖКИ, ЯКІ НАДІЙШЛИ З КРАЮ.

НОВА КУХНЯ, вітанина книжка, потрібна в кожній українській хаті.

Знаючи пісню найкращого відома Золотого Остра Закарпатська...

МОНОГРАФІЯ, до християнського вивчення. Шм.

НАРОДНИЙ ВІСНИК, до вивчення. Шм.

ЯК ДОБРИ КРАСІ у закривають можливість та здоров'я.

Остра Закарпатська на основі статті та косметичної прикраси в

Півні. 50 ілюстрацій. Шм.

ЗНАСИЛІ КОЗАНЬКИ, народний співник з нотами і малюнками. Шм.

СОНІЕ ЗАХОДИТ, історична повість з часу зруйнування Запорозь-

кого Січ, Андрій Чайковський, Брошурований 75 ц., опрацьовано 1.00

ПРИГОДИ ДОБРОГО ВОЯКА ШЕВКА в СІВІТОВІЙ ВІРНІ. Частина І.

Шевка і шпала. Ярослав Гашек, авторизований переклад з че-

скаго. Шм. 30 центів. Опрацьовано 1.25

ПРИГОДИ ДОБРОГО ВОЯКА ШЕВКА в СІВІТОВІЙ ВІРНІ. Частина II.

Шевка і шпала. Ярослав Гашек, авторизований переклад з че-

скаго. Шм. 30 центів. Опрацьовано 1.25

СПОМИНИ з часу української революції, ген. Весела, Петра. Шм.

ПАРТИЗАНІ. А. Крезуб. частина I. Із історії Київської Чрнеччини. Ча-

стини. Р. Стрчч в хурті. Брошурований \$1.50, опрацьовано 1.75

ЧОРНІ РІДКИ, спомини за час від 1. листопада 1918 до 13. травня

1919 з-ом Андрія Чайковського. Шм.

КОЖУХІВ, спомини д-ра Івана Максимчука. Шм.

НА ПЕРШОДІ ВЕЛИКИХ ПОДІЛ, власні переказання і думки

1912-1914 Остра Стефан. Шм.

НА ЧОРНІЙ ДОРОЗІ, оповідання. Микола Матвій-Мельник.

СВІТЛО РЕВОЛЮЦІЇ. Т. Г. Масарик. Опрацьовано, 527 сторі. 1.00

ЗАПОРІЖСЬКІ, вступні спомини. Шм.

НАДІМ, повість з ювілейних часів. Богдан Лівич. Опрацьовано 1.00

ВІДЛІЧКИ, оповідання з козацької давнини для української моло-

ді. Андрій Чайковський, Брошурований 75 центів, опрацьовано 1.00

ШОДЕННИК, 1907-1917 р. Євген Іванович. Опрацьовано 2.50

Декрет з повних книжок у ціліє є у більшій кількості, а декрет

тільки по 1 і 2 примірники.

Замовлення разом з валежистістю слати на адресу:

«СВОБОДА»

81-83 GRAND ST., (P. O. Box 346) JERSEY CITY, N. J.

ДРУКАРНЯ

У. НАРОДНОГО СОЮЗУ «СВОБОДА»

виконує старанно, дешево і на час всякі друкарські роботи як

СТАТУТИ, ПРОГРАМИ І ТІКЕТИ НА КОНЦЕРТИ, ПРЕДСТАВ

ЛЕННЯ, ПІСНІКИ І БАЛІ, ЯК ТАКОЖ КОВЕРТИ І ЛИСТОВ

ПАЛЕРИ ДЛЯ БРАТІВ, ТОВАРИСТІВ І СЕСТРИШТ.

«СВОБОДА»

81-83 GRAND ST., (P. O. Box 346) JERSEY CITY, N. J.

ТАРЗАНОВІ ЗВІРТА.

ДЖЕЙНІ ЗАСМІЯЛАСЯ: «Ні, я ду- маю, що це вони тепер тікають від тебе. Вони, як маленькі діти, раді, що вирвалися на волю від огляду суворого батька. Тепер вони можуть робити те, що їм захочеться, а не те, що ти їм наказував». Більше двох годин Тарзан, Джейн-Мугабі й моржів з берега придивлялися, як горить на морі «Кінема». Почувши сильна експлозійна й міне, де був ко- рибець, закрилася димом. Коли дим розвіявся, вже нічого не було видно по морі.

Ці друга експлозійна покла- кишень сподіялися людей, що може хоч щосьбув прутуться від пароплава й можна бу- де збувати собі яесь судно для плавання. Тепер усі налі пропали. Нікого з них не знав причини першої експлозії. За- гаду що він би розвінчав Павлович, який тепер з шого місця пригладив загине- «Кінема». Коли він побачив, що з пароплава нічого не ди- шалося, заперколю, думуючи, що нарешті поминув.

Нарешті всі дібралися до бе- рега. Тарзанові звірта з не- дільною радістю знову миналися в джунглі. Попрошавшись з Тарзаном, вони пішли в габі- ну пралісів. Тарзан з жалем ди- вився їм у слід. «Хіба вони не вернутися вже до нас?» — спитала Джейн. «Хто зна! Може вернутися, а може й ні!» — від- повідав Тарзан. «Натура звірта та диків така, що годі сказати, що вони зробили зі хвилину» — з сумом заявляв Тарзан.

«Бачиш, Джейн, — говори- вав Тарзан, — вони не лише мудували за своїми джунгля- ми, за просторами, за волею, коли були на пароплаві, але й хоріля, бачучи весь час перед собою людя з динним для звірта поступовання. Як їм на них впливати, а також і Му- габі, бо між обидва є напів- людськими, вихованими в джун- глі з дикістю. Це вони тіка- від тебе й від моржів, бо їм тяжко жити з вами всі- ми».

ДЖЕЙНІ ЗАСМІЯЛАСЯ: «Ні, я ду- маю, що це вони тепер тікають від тебе. Вони, як маленькі діти, раді, що вирвалися на волю від огляду суворого батька. Тепер вони можуть робити те, що їм захочеться, а не те, що ти їм наказував». Більше двох годин Тарзан, Джейн-Мугабі й моржів з берега придивлялися, як горить на морі «Кінема». Почувши сильна експлозійна й міне, де був ко- рибець, закрилася димом. Коли дим розвіявся, вже нічого не було видно по морі.

Ці друга експлозійна покла- кишень сподіялися людей, що може хоч щосьбув прутуться від пароплава й можна бу- де збувати собі яесь судно для плавання. Тепер усі налі пропали. Нікого з них не знав причини першої експлозії. За- гаду що він би розвінчав Павлович, який тепер з шого місця пригладив загине- «Кінема». Коли він побачив, що з пароплава нічого не ди- шалося, заперколю, думуючи, що нарешті поминув.

Нарешті всі дібралися до бе- рега. Тарзанові звірта з не- дільною радістю знову миналися в джунглі. Попрошавшись з Тарзаном, вони пішли в габі- ну пралісів. Тарзан з жалем ди- вився їм у слід. «Хіба вони не вернутися вже до нас?» — спитала Джейн. «Хто зна! Може вернутися, а може й ні!» — від- повідав Тарзан. «Натура звірта та диків така, що годі сказати, що вони зробили зі хвилину» — з сумом заявляв Тарзан.

«Бачиш, Джейн, — говори- вав Тарзан, — вони не лише мудували за своїми джунгля- ми, за просторами, за волею, коли були на пароплаві, але й хоріля, бачучи весь час перед собою людя з динним для звірта поступовання. Як їм на них впливати, а також і Му- габі, бо між обидва є напів- людськими, вихованими в джун- глі з дикістю. Це вони тіка- від тебе й від моржів, бо їм тяжко жити з вами всі- ми».

ДЖЕЙНІ ЗАСМІЯЛАСЯ: «Ні, я ду- маю, що це вони тепер тікають від тебе. Вони, як маленькі діти, раді, що вирвалися на волю від огляду суворого батька. Тепер вони можуть робити те, що їм захочеться, а не те, що ти їм наказував». Більше двох годин Тарзан, Джейн-Мугабі й моржів з берега придивлялися, як горить на морі «Кінема». Почувши сильна експлозійна й міне, де був ко- рибець, закрилася димом. Коли дим розвіявся, вже нічого не було видно по морі.

Ці друга експлозійна покла- кишень сподіялися людей, що може хоч щосьбув прутуться від пароплава й можна бу- де збувати собі яесь судно для плавання. Тепер усі налі пропали. Нікого з них не знав причини першої експлозії. За- гаду що він би розвінчав Павлович, який тепер з шого місця пригладив загине- «Кінема». Коли він побачив, що з пароплава нічого не ди- шалося, заперколю, думуючи, що нарешті поминув.

Нарешті всі дібралися до бе- рега. Тарзанові звірта з не- дільною радістю знову миналися в джунглі. Попрошавшись з Тарзаном, вони пішли в габі- ну пралісів. Тарзан з жалем ди- вився їм у слід. «Хіба вони не вернутися вже до нас?» — спитала Джейн. «Хто зна! Може вернутися, а може й ні!» — від- повідав Тарзан. «Натура звірта та диків така, що годі сказати, що вони зробили зі хвилину» — з сумом заявляв Тарзан.

«Бачиш, Джейн, — говори- вав Тарзан, — вони не лише мудували за своїми джунгля- ми, за просторами, за волею, коли були на пароплаві, але й хоріля, бачучи весь час перед собою людя з динним для звірта поступовання. Як їм на них впливати, а також і Му- габі, бо між обидва є напів- людськими, вихованими в джун- глі з дикістю. Це вони тіка- від тебе й від моржів, бо їм тяжко жити з вами всі- ми».

ДЖЕЙНІ ЗАСМІЯЛАСЯ: «Ні, я ду- маю, що це вони тепер тікають від тебе. Вони, як маленькі діти, раді, що вирвалися на волю від огляду суворого батька. Тепер вони можуть робити те, що їм захочеться, а не те, що ти їм наказував». Більше двох годин Тарзан, Джейн-Мугабі й моржів з берега придивлялися, як горить на морі «Кінема». Почувши сильна експлозійна й міне, де був ко- рибець, закрилася димом. Коли дим розвіявся, вже нічого не було видно по морі.

Ці друга експлозійна покла- кишень сподіялися людей, що може хоч щосьбув прутуться від пароплава й можна бу- де збувати собі яесь судно для плавання. Тепер усі налі пропали. Нікого з них не знав причини першої експлозії. За- гаду що він би розвінчав Павлович, який тепер з шого місця пригладив загине- «Кінема». Коли він побачив, що з пароплава нічого не ди- шалося, заперколю, думуючи, що нарешті поминув.

Нарешті всі дібралися до бе- рега. Тарзанові звірта з не- дільною радістю знову миналися в джунглі. Попрошавшись з Тарзаном, вони пішли в габі- ну пралісів. Тарзан з жалем ди- вився їм у слід. «Хіба вони не вернутися вже до нас?» — спитала Джейн. «Хто зна! Може вернутися, а може й ні!» — від- повідав Тарзан. «Натура звірта та диків така, що годі сказати, що вони зробили зі хвилину» — з сумом заявляв Тарзан.

«Бачиш, Джейн, — говори- вав Тарзан, — вони не лише мудували за своїми джунгля- ми, за просторами, за волею, коли були на пароплаві, але й хоріля, бачучи весь час перед собою людя з динним для звірта поступовання. Як їм на них впливати, а також і Му- габі, бо між обидва є напів- людськими, вихованими в джун- глі з дикістю. Це вони тіка- від тебе й від моржів, бо їм тяжко жити з вами всі- ми».

ДЖЕЙНІ ЗАСМІЯЛАСЯ: «Ні, я ду- маю, що це вони тепер тікають від тебе. Вони, як маленькі діти, раді, що вирвалися на волю від огляду суворого батька. Тепер вони можуть робити те, що їм захочеться, а не те, що ти їм наказував». Більше двох годин Тарзан, Джейн-Мугабі й моржів з берега придивлялися, як горить на морі «Кінема». Почувши сильна експлозійна й міне, де був ко- рибець, закрилася димом. Коли дим розвіявся, вже нічого не було видно по морі.

Ці друга експлозійна покла- кишень сподіялися людей, що може хоч щосьбув прутуться від пароплава й можна бу- де збувати собі яесь судно для плавання. Тепер усі налі пропали. Нікого з них не знав причини першої експлозії. За- гаду що він би розвінчав Павлович, який тепер з шого місця пригладив загине- «Кінема». Коли він побачив, що з пароплава нічого не ди- шалося, заперколю, думуючи, що нарешті поминув.

Нарешті всі дібралися до бе- рега. Тарзанові звірта з не- дільною радістю знову миналися в джунглі. Попрошавшись з Тарзаном, вони пішли в габі- ну пралісів. Тарзан з жалем ди- вився їм у слід. «Хіба вони не вернутися вже до нас?» — спитала Джейн. «Хто зна! Може вернутися, а може й ні!» — від- повідав Тарзан. «Натура звірта та диків така, що годі сказати, що вони зробили зі хвилину» — з сумом заявляв Тарзан.

«Бачиш, Джейн, — говори- вав Тарзан, — вони не лише мудували за своїми джунгля- ми, за просторами, за волею, коли були на пароплаві, але й хоріля, бачучи весь час перед собою людя з динним для звірта поступовання. Як їм на них впливати, а також і Му- габі, бо між обидва є напів- людськими, вихованими в джун- глі з дикістю. Це вони тіка- від тебе й від моржів, бо їм тяжко жити з вами всі- ми».

ДЖЕЙНІ ЗАСМІЯЛАСЯ: «Ні, я ду- маю, що це вони тепер тікають від тебе. Вони, як маленькі діти, раді, що вирвалися на волю від огляду суворого батька. Тепер вони можуть робити те, що їм захочеться, а не те, що ти їм наказував». Більше двох годин Тарзан, Джейн-Мугабі й моржів з берега придивлялися, як горить на морі «Кінема». Почувши сильна експлозійна й міне, де був ко- рибець, закрилася димом. Коли дим розвіявся, вже нічого не було видно по морі.

Ці друга експлозійна покла- кишень сподіялися людей, що може хоч щосьбув прутуться від пароплава й можна бу- де збувати собі яесь судно для плавання. Тепер усі налі пропали. Нікого з них не знав причини першої експлозії. За- гаду що він би розвінчав Павлович, який тепер з шого місця пригладив загине- «Кінема». Коли він побачив, що з пароплава нічого не ди- шалося, заперколю, думуючи, що нарешті поминув.

Нарешті всі дібралися до бе- рега. Тарзанові звірта з не- дільною радістю знову миналися в джунглі. Попрошавшись з Тарзаном, вони пішли в габі- ну пралісів. Тарзан з жалем ди- вився їм у слід. «Хіба вони не вернутися вже до нас?» — спитала Джейн. «Хто зна! Може вернутися, а може й ні!» — від- повідав Тарзан. «Натура звірта та диків така, що годі сказати, що вони зробили зі хвилину» — з сумом заявляв Тарзан.

«Бачиш, Джейн, — говори- вав Тарзан, — вони не лише мудували за своїми джунгля- ми, за просторами, за волею, коли були на пароплаві, але й хоріля, бачучи весь час перед собою людя з динним для звірта поступовання. Як їм на них впливати, а також і Му- габі, бо між обидва є напів- людськими, вихованими в джун- глі з дикістю. Це вони тіка- від тебе й від моржів, бо їм тяжко жити з вами всі- ми».

ДЖЕЙНІ ЗАСМІЯЛАСЯ: «Ні, я ду- маю, що це вони тепер тікають від тебе. Вони, як маленькі діти, раді, що вирвалися на волю від огляду суворого батька. Тепер вони можуть робити те, що їм захочеться, а не те, що ти їм наказував». Більше двох годин Тарзан, Джейн-Мугабі й моржів з берега придивлялися, як горить на морі «Кінема». Почувши сильна експлозійна й міне, де був ко- рибець, закрилася димом. Коли дим розвіявся, вже нічого не було видно по морі.

Ці друга експлозійна покла- кишень сподіялися людей, що може хоч щосьбув прутуться від пароплава й можна бу- де збувати собі яесь судно для плавання. Тепер усі налі пропали. Нікого з них не знав причини першої експлозії. За- гаду що він би розвінчав Павлович, який тепер з шого місця пригладив загине- «Кінема». Коли він побачив, що з пароплава нічого не ди- шалося, заперколю, думуючи, що нарешті поминув.

Нарешті всі дібралися до бе- рега. Тарзанові звірта з не- дільною радістю знову миналися в джунглі. Попрошавшись з Тарзаном, вони пішли в габі- ну пралісів. Тарзан з жалем ди- вився їм у слід. «Хіба вони не вернутися вже до нас?» — спитала Джейн. «Хто зна! Може вернутися, а може й ні!» — від- повідав Тарзан. «Натура звірта та диків така, що годі сказати, що вони зробили зі хвилину» — з сумом заявляв Тарзан.

«Бачиш, Джейн, — говори- вав Тарзан, — вони не лише мудували за своїми джунгля- ми, за просторами, за волею, коли були на пароплаві, але й хоріля, бачучи весь час перед собою людя з динним для звірта поступовання. Як їм на них впливати, а також і Му- габі, бо між обидва є напів- людськими, вихованими в джун- глі з дикістю. Це вони тіка- від тебе й від моржів, бо їм тяжко жити з вами всі- ми».

ДЖЕЙНІ ЗАСМІЯЛАСЯ: «Ні, я ду- маю, що це вони тепер тікають від тебе. Вони, як маленькі діти, раді, що вирвалися на волю від огляду суворого батька. Тепер вони можуть робити те, що їм захочеться, а не те, що ти їм наказував». Більше двох годин Тарзан, Джейн-Мугабі й моржів з берега придивлялися, як горить на морі «Кінема». Почувши сильна експлозійна й міне, де був ко- рибець, закрилася димом. Коли дим розвіявся, вже нічого не було видно по морі.

Ці друга експлозійна покла- кишень сподіялися людей, що може хоч щосьбув прутуться від пароплава й можна бу- де збувати собі яесь судно для плавання. Тепер усі налі пропали. Нікого з них не знав причини першої експлозії. За- гаду що він би розвінчав Павлович, який тепер з шого місця пригладив загине- «Кінема». Коли він побачив, що з пароплава нічого не ди- шалося, заперколю, думуючи, що нарешті поминув.

Нарешті всі дібралися до бе- рега. Тарзанові звірта з не- дільною радістю знову миналися в джунглі. Попрошавшись з Тарзаном, вони пішли в габі- ну пралісів. Тарзан з жалем ди- вився їм у слід. «Хіба вони не вернутися вже до нас?» — спитала Джейн. «Хто зна! Може вернутися, а може й ні!» — від- повідав Тарзан. «Натура звірта та диків така, що годі сказати, що вони зробили зі хвилину» — з сумом заявляв Тарзан.

«Бачиш, Джейн, — говори- вав Тарзан, — вони не лише мудували за своїми джунгля- ми, за просторами, за волею, коли були на пароплаві, але й хоріля, бачучи весь час перед собою людя з динним для звірта поступовання. Як їм на них впливати, а також і Му- габі, бо між обидва є напів- людськими, вихованими в джун- глі з дикістю. Це вони тіка- від тебе й від моржів, бо їм тяжко жити з вами всі- ми».

ДЖЕЙНІ ЗАСМІЯЛАСЯ: «Ні, я ду- маю, що це вони тепер тікають від тебе. Вони, як маленькі діти, раді, що вирвалися на волю від огляду суворого батька. Тепер вони можуть робити те, що їм захочеться, а не те, що ти їм наказував». Більше двох годин Тарзан, Джейн-Мугабі й моржів з берега придивлялися, як горить на морі «Кінема». Почувши сильна експлозійна й міне, де був ко- рибець, закрилася димом. Коли дим розвіявся, вже нічого не було видно по морі.

Ці друга експлозійна покла- кишень сподіялися людей, що може хоч щосьбув прутуться від пароплава й можна бу- де збувати собі яесь судно для плавання. Тепер усі налі пропали. Нікого з них не знав причини першої експлозії. За- гаду що він би розвінчав Павлович, який тепер з шого місця пригладив загине- «Кінема». Коли він побачив, що з пароплава нічого не ди- шалося, заперколю, думуючи, що нарешті поминув.

Нарешті всі дібралися до бе- рега. Тарзанові звірта з не- дільною радістю знову миналися в джунглі. Попрошавшись з Тарзаном, вони пішли в габі- ну пралісів. Тарзан з жалем ди- вився їм у слід. «Хіба вони не вернутися вже до нас?» — спитала Джейн. «Хто зна! Може вернутися, а може й ні!» —